

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 36.

Trettende Session.

22de Møde.

Mandagen den 18de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Ordføreren: Ja, jeg kan dog ikke anerkende Indenrigsministerens Forslag for at være en Redaktionsforandring.

Formanden: Ja, saa kommer det altsaa under Forhandling. Derimod er det første Forslag af Medlemmer af Udvalget en reen Redaction, (Ordføreren: Ja!), og jeg tør saaledes ansee det for vedtaget uden Afstemning. Dernæst er der ved § 3 den Redaction, som jeg tillod mig at antyde, og som ikke findes blandt de fremkomne Endringsforslag. Der staaer nemlig i § 3 den fjerde og tredie Linie franeben: „de Landøkonomiske Foreninger,“ hvilket, isølge hvad der er vedtaget, bliver at forandre til „Landboforeningerne,“ og det tillader jeg mig at ansee for Noget, der uden Videre er overladt til Formanden at rette. — Der bliver altsaa kun tilbage ved § 3 det Endringsforslag, som er stillet af den ærebe Indenrigsminister, og som jeg nu sætter under Forhandling.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke andet end med den ærebe Formand være enig i, at Forslaget væsentligt maa betragtes som en Redaction; jeg troede, det var overseet, at medens man ved forrige Behandling alle andre Steder har ladet de private Mænd gaae ud af Loven, ere de her blevne staaende. Det skulde gjøre mig ondt, om de vare blevne staaende af

anden Grund, end fordi man havde overseet det.

Ordføreren: Det har i sin Tid været omtalt i Udvalget, om de skulde blive staaende her eller ikke; men man har med Flid ladet disse Ord „eller enkelte private Mænd“ blive staaende i § 3. Udvalget har meent, at det i § 3 var udtalt som en Grundfættning for Fordelingen af Statens Bidrag imellem de forskjellige Districter, at hvad hvert District skulde have, skulde staae i Forhold til det, som Districtets Beboere selv bidrage. Jeg seer ikke, at den Omstændighed, at man har udstemt Bestemmelsen i § 4 om, at de private Mænd, som give 200 Rd. i Bidrag til Præmierne, tillige skulde have Ret til at være Meddommere i Bedømmelsescommissionerne, staaer i nogen Forbindelse med Bestemmelsen i § 3 om, at hvad private Mænd i et District give til Præmier, skal regnes Districtet tilgode med Hensyn til Ansættelsen af Statens Bidrag. Dette er Grunden, hvorfor vi have ladet disse Ord blive staaende, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at være en rigtig Betragtning. Jeg skal yderligere til Bestyrkelse herfor tillade mig at henvise til det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Hunddyr og især Hesteaflens Fremme, der blev vedtaget af Folkethinget den 25de Januar 1861. Der staaer i § 3: „saaledes at hvert Amt — der er nemlig Tale om Fordelingen — tilstaaes ligesaa stor en Sum, som dets Beboere bidrage til Præmier.“ Det er den samme Betragtning, der her har gjort sig gjældende, som jeg har tilladt mig at fremsette, og jeg seer virkelig ikke, hvorfor den Om-